De kwaliteit van je verbintenis; oorzaak en gevolg

17 december 1971
lezing 196

“Vrede, zegeningen en liefde breng ik voor jullie allemaal, vrienden.

Het harde werk dat jullie hebben ondernomen op dit pad, de moed, de eerlijkheid en de nederigheid die deel uitmaken van dit padwerk, heeft jullie - al naar gelang je investering - vervulling en vrede gebracht. Velen van jullie beginnen nu te ervaren hoe je problemen zich oplossen, iets dat je in je hart altijd betwijfelde. Jullie gaan nu nauwere en echtere relaties met elkaar aan, dat is vooral te zien binnen de groep als geheel. Het heeft heel wat jaren werk gekost voor dit mogelijk werd.

Als het ook maar ergens ontbreekt aan vrede, vervulling, licht, hoop en vertrouwelijke nabijheid met je intieme vrienden, laat dat dan een signaal zijn dat er iets bij je ontbreekt. Dit signaal is zo nauwkeurig! Je zult je levensomstandigheden en je innerlijke situatie in overeenstemming ervaren met de vooruitgang die je op je innerlijke pad hebt geboekt. Geen meting is zo waarheidsgetrouw. Je kunt jezelf nooit meten aan anderen. Waar jij nu bent is misschien juist goed voor je. Het is waarschijnlijk precies waar je moet zijn. Als dat zo is, zul je je opgewekt en hoopvol voelen. Iemand anders die zich op hetzelfde innerlijke kruispunt bevindt, loopt misschien achter op zijn persoonlijke pad, blijft achter bij zijn eigen mogelijkheden. Wellicht verwezenlijkt hij zijn eigen plan niet dat hij in deze incarnatie kwam vervullen. Daarom verkeert hij in conflict - met zichzelf en/of met anderen. Daarom is de enige betrouwbare en realistische maatstaf voor

de vervulling van je levensplan hoe jij voelt over jezelf, over je leven en over de mensen om je heen.

De lezing van vanavond begint daar waar we de laatste lezing[1] eindigden. Het is het vervolg en is bedoeld om je een stap verder te helpen op je pad, vooral om uit de pas ontdekte negatieve intentie te komen. Voor velen van jullie is het noodzakelijk om door te gaan met het naar buiten brengen van deze negatieve intentie: toegeven dat je die hebt en er eerlijk en openlijk uitdrukking aan geven. Maar een aantal van jullie hebben dit al voldoende gedaan en zijn nu klaar om het op te geven en in te ruilen voor positieve intentie.

Om daar aan toe te komen is zicht op het begrip *verbintenis* en het *begrip oorzaak en gevolg* een verhelderende stap. Deze twee onderwerpen lijken geen onderling verband te hebben en lijken evenmin iets te maken te hebben met negatieve intentie. Maar bij verder lezen zul je zien dat allen intrinsiek met elkaar in verband staan.

Laten we eerst bespreken wat verbintenis werkelijk betekent. We gebruiken dit woord vaak zonder het echt te begrijpen en te onderzoeken. Het betekent vooral dat je aandacht op één punt gericht is, dat je jezelf met hart en ziel geeft aan het gebied waarmee je je verbonden hebt. Als je je verbonden hebt om het allerbeste van jezelf aan iets te geven, wat het ook moge zijn, concentreer je je op alle aspecten van dat onderwerp. Je aarzelt niet om al je energie, al je aandacht er in te investeren. Je gebruikt al je beschikbare vermogens, zowel intuïtieve, meditatieve als denkvermogens. Met andere woorden: je gebruikt je fysieke energieën, je geestelijke vermogens, je gevoelens en je wil om de spirituele krachten in jou, die je nog niet kent, te activeren teneinde datgene, waar je mee bezig bent tot een succes te maken. Dit vereist een volledige inzet die alleen beschikbaar is als je wil niet door negatieve tegenkrachten verbrokkeld wordt. Kortom, wil je je echt ergens toe verbinden dan mag er geen negatieve intentie bestaan.

Verbintenis is wezenlijk in iedere denkbare onderneming. Het is niet alleen van toepassing bij een grote en belangrijke onderneming zoals bijvoorbeeld het spirituele pad van zelfontwikkeling er een is (wat overigens de belangrijkste onderneming in het leven is), op ieder klein

[1] Lezing 195 'Identificatie met het spirituele zelf om negatieve intentie te overwinnen' (Noot vertaler)

taakje van het dagelijks leven is het van toepassing. De mate waarin je je verbonden hebt, bepaalt of wat je doet aangenaam, vrij van conflicten, vruchtbaar en lonend is. Het is dan op één punt gericht, het heeft diepte en betekenis; het heeft succes, het voelt stevig en draagt het stempel gezegend te zijn. Als je iets onderneemt en er alles aan geeft wat je in je hebt en niet de helft achterhoudt dan kan het toch alleen maar lonend en bevredigend zijn? Dit gebeurt echter maar zelden. Gewoonlijk geeft een mens zichzelf maar half aan iets wat hij onderneemt en is dan verward, geërgerd en teleurgesteld als het resultaat navenant is.

Daar komen oorzaak en gevolg bij om de hoek kijken. Als het gevolg niet herkend wordt als het resultaat van wat de oorzaak in beweging heeft gezet - de oorzaak die slechts een halve verbintenis was - bestaat er een gespletenheid in het bewustzijn met allerlei negatieve kettingreacties als gevolg. De verwarring die daaruit voortkomt brengt eerst een gevoel van hulpeloosheid en onrechtvaardigheid met zich mee. Als je je niet bewust bent van het feit dat je je maar met een deel van jezelf aan een onderneming verbindt terwijl een ander deel 'nee' zegt, en als je dan het feit over het hoofd ziet dat het ongewenste resultaat daarvan het gevolg is, moet je je wel verbitterd voelen. Je moet dan wel voelen dat de wereld een rad van avontuur is waarvan je de zin niet kunt inzien. Daarom word je bang, defensief en wantrouwend; je graait om je heen en wordt meedogenloos; en in plaats van de tegenkracht te veranderen die een echte verbintenis tegenhoudt, ga je je energie gebruiken om anderen opzij te duwen. Of je trekt je terug in mislukking en passiviteit.

Als je de samenhang tussen oorzaak en gevolg bij een verbintenis niet kunt zien, wordt daarmee de behoefte geschapen om op een verkeerde manier aanpassing te zoeken. Overal waar een totale verbintenis ontbreekt, moet er ook negatieve intentie in het spel zijn.

In de loop van dit werk zijn de meeste van jullie nu wel begonnen hun negatieve intenties te onderzoeken, dat innerlijke gebied, dat opzettelijk zegt: "Ik wil niet het beste geven van mijn gevoelens of mijn inspanningen...mijn aandacht ... of mijn eerlijkheid (of wat het ook moge zijn). Ik doe het omdat het van me verwacht wordt... of omdat ik het resultaat wil zonder er de volle prijs voor te betalen… of om een motief van buitenaf, dat niets met het doel te maken heeft." Ik hoef nauwelijks te benadrukken hoe belangrijk het is je hiervan bewust

te worden en het toe te geven. Het is de sleutel om noodzakelijke verbanden te begrijpen. Dat bewustzijn alléén is echter niet voldoende, je moet ook het verband zien tussen oorzaak en gevolg. Het is heel goed mogelijk je van deze negatieve intentie bewust te zijn en toch het verband niet te kunnen leggen.

Velen van jullie die echt op het pad zijn, zijn minstens tot op zekere hoogte in staat gebleken enige negatieve intenties toe te geven; bijvoorbeeld dat je je opzettelijk terughield of opzettelijk wrok bleef koesteren. Een aantal van jullie hebben dit nog niet voluit toe gegeven, maar de meeste wel. Een paar lieten zelfs - in de mate dat er negatieve intentie bestond - deze volledig zien. Maar tot nu toe zijn er maar een paar van jullie zich er van bewust dat de aspecten van je leven die je betreurt en waaronder je het meeste lijdt een rechtsreeks gevolg zijn van wat je negatieve intentie veroorzaakte. Nog steeds schrijven jullie de ongewenste pijn aan andere factoren toe: de fouten van anderen, toeval, pech, of zelfs een of ander niet te peilen innerlijk ‘probleem’ dat je nog niet te pakken hebt.

Dit alles is heel belangrijk. Ik raad jullie allemaal aan te onderzoeken wat je het meest ongelukkig maakt in je leven. Waar lijd je onder? Lijd je onder iets duidelijks - bijvoorbeeld gebrek aan vervulling bij een partner - of ontbreekt de juiste partner? Kijk dan naar binnen en vraag jezelf af wat je intentie is in dit opzicht. En als je kunt bevestigen dat een stem in je zegt: "Nee, ik wil niet het beste geven aan liefde, aan een relatie, aan het andere geslacht", dan vind je de uitleg voor je lijden. Dan kun je het verband leggen tussen oorzaak en gevolg.

Als het je ontbreekt aan financiële zekerheid, zoek dan eens uit of je een negatieve intentie kunt vinden die zegt: ‘ik wil niet voor mijzelf kunnen zorgen omdat, als ik dat doe, ik mijn ouders niet meer aan het lijntje heb; of men verwacht misschien dat ik iets geef wat ik niet wil geven. Opnieuw is het noodzakelijk dat je gaat zien dat je negatieve intenties dit resultaat creëren, hoe subtiel verborgen en bedekt ze ook bestaan, mogelijk verstopt achter een hyperactiviteit in de richting van vervulling. Deze hyperactiviteit is bedrieglijk en misschien ben je geneigd te denken dat als je dit inziet, dat dat voldoende is om tot een positief resultaat te komen terwijl je de kracht van de verborgen negatieve intentie over het hoofd ziet. Zelfs als je je er bewust van bent dan nog ontken je misschien het belang ervan. En als je je er nog niet bewust van bent is wellicht nu de tijd aangebroken om de diepten van

je geest te onderzoeken, waarin je de sleutel kunt vinden die naar ongewenst resultaat voert.

Ben je bang? Ben je onzeker? Voel je je niet in staat tot zoiets? Voel je onverklaarbare angst en spanning? Lijd je aan schuldgevoelens die je niet kunt verklaren en waar je jezelf uit probeert te praten omdat de schuld die zich voordoet helemaal onterecht lijkt (en op dat niveau ook is). Betreur je je zwakheid, je gebrek aan zelfverzekerdheid? Dat zijn allemaal gevolgen van een of andere negatieve intentie die op een bepaald niveau opzettelijk is. Dat moet helemaal ingezien en naar buiten gebracht worden. Als je bijvoorbeeld wrok koestert, koppigheid of opstandigheid voelt of boosaardigheid, haat of trots, moeten deze trekken je je wel schuldig doen voelen. Een dergelijke schuld kan een uitweg vinden in een kunstmatige, onterechte schuld, zoals ik al vele jaren geleden gezegd heb.[1]

Zo'n schuld moet wel leiden tot zelfvernietiging; het kan niet anders dan zwakheid, angst en gebrek aan zelfverzekerdheid veroorzaken en alle kwalen waar je juist vrij van wilt zijn. Je kunt er alleen echt vrij van zijn als en wanneer je het verband legt tussen deze verschijnselen en de oorzaak van de negatieve intentie, zodat je deze kunt opgeven.

Door je niet van dit verband bewust te zijn, bevind je je in de positie van een achtervolgd slachtoffer. Hoe minder je bereid bent om je negatieve intenties toe te geven, hoe meer je ze wil benadrukken, steeds hopend dat je wrokkige, beschuldigend zelfmedelijden en je hulpeloosheid het leven en anderen zullen 'overtuigen' om jou het gewenste resultaat te geven dat alleen een positieve intentie tot stand kan brengen. Maar voor positieve intentie is verbintenis nodig, een totale, ondubbelzinnige verbintenis. Als je niet bereid bent jezelf op die manier in te zetten, probeer je resultaat te krijgen met onwettige middelen. Dat versterkt natuurlijk je schuld. Schuld vergroot de angst jezelf eerlijk te ontmoeten, zodat je jezelf er steeds meer van overtuigt dat uiterlijke factoren - of onschuldige, tot nog toe onbekende innerlijke factoren – verantwoordelijk zijn voor je ontevredenheid. En

[1] Zie lezing 108 'Wezenlijke schuld door liefdeloosheid; uit de weg gaan van verplichtingen',
lezing 109 'Geestelijk en emotioneel welzijn door het vergoeden van echte schuld' en
lezing 201'Negatieve energievelden ontkrachten: pijn van schuld'
(Noot vertaler)

zo is de vicieuze cirkel weer rond.

Een aantal van jullie hebben bij momenten een glimp van deze negatieve intentie opgevangen. En dat is vooruitgang vergeleken bij de totale afwezigheid ervan vóór die tijd. Maar je bent geneigd het maar al te gauw weer te vergeten. Je ziet de uitwerking ervan over het hoofd; je kunt de noodzakelijke verbanden niet leggen. En dan ga je maar weer door.

Zoals ik zei, hebben een aantal van jullie helemaal toegegeven aan hun wens om aan destructieve houdingen vast te houden, aan haat, wraak, rancune enzovoorts. En als dat zo is ben je nog niet in staat om te zien dat dit zeker uitwerking heeft op je geestestoestand, op je houding tegenover jezelf. Want hoezeer je ook probeert je negatieve intenties verborgen te houden en hoezeer je ook positieve houdingen probeert uit te drukken die óók aanwezig zijn, toch hebben negatieve intenties in je gedrag veel meer invloed op anderen dan je beseft. En afgezien daarvan heeft het onvermijdelijk uitwerking op hun zielssubstantie, hun onbewuste waarnemingen. Bij de gemiddelde mens *blijft* die waarneming onbewust zodat er onbewuste interactie plaatsvindt naast bewuste uitwisseling. Deze onbewuste interactie veroorzaakt afstand en moeilijkheden die vaak onverklaarbaar en mysterieus zijn voor de betrokken partijen. Verwarring, zelfbeschuldiging en gevoelloosheid zijn voorbeelden van reacties van negativiteiten in de ander, die tot nu toe niet onderzocht zijn. En zo draait het door. Alleen spiritueel rijpe mensen zijn in staat om deze onbewuste waarnemingen van negatieve intentie bewust te maken en dat is een zegen, want dan wordt de dodelijke verwarring vermeden die anders ontstaat. Zij zijn in staat de situatie aan te pakken.

Wanneer je werkelijk de relaties tussen oorzaak en gevolg in je leven kunt zien, ben je niet alleen gemotiveerd om negatieve houdingen en intenties op te geven en positieve intenties op te roepen, je wint ook aan bewustzijn en aan emotionele en spirituele rijpheid. Rijpheid is voor een groot deel het vermogen om de relatie tussen oorzaak en gevolg te zien. En dat geeft ook de mate van bewustzijn aan die een entiteit door zijn ontwikkeling bereikt heeft.

Neem bijvoorbeeld een peuter: als een klein kind zich ergens pijn aan doet is hij niet in staat wegens zijn nog niet ontwikkelde verstandelijke vermogens om oorzaak en gevolg samen te brengen. Dat wat de pijn

veroorzaakt wordt helemaal uit zijn bewustzijn gewist. Het ervaart louter het gevolg: de pijn. Dan wordt de peuter een kleuter. Een kleuter is langzamerhand in staat gevolgtrekkingen te maken over oorzakelijke verbanden wanneer oorzaak en gevolg dicht bij elkaar liggen. Stel je voor dat de kleuter met vuur in aanraking komt en zich brandt. Hij begrijpt dat het vuur de oorzaak is en het brandende gevoel het gevolg. Hij leert een levensles: als hij geen zin heeft het pijnlijke, brandende gevoel te ervaren, moet hij niet te dicht bij vuur komen. Hier liggen oorzaak en gevolg dicht bij elkaar. Door deze les te leren heeft hij een eerste stapje gezet op de weg van de menselijke ontwikkeling.

Ditzelfde kind kan nog geen oorzakelijke verbanden begrijpen waarbij oorzaak en gevolg verder uit elkaar liggen. Maar een ouder kind kan bijvoorbeeld beseffen dat buikpijn het gevolg is van teveel eten een paar uur eerder. Hij laat zien dat hij een verder strekkend oorzakelijk verband begrijpt en dus over een grotere mate van rijpheid beschikt.

Hoe ouder, of beter gezegd: hoe rijper iemand wordt, hoe groter zijn vermogen zal zijn om verbanden te leggen tussen oorzaak en gevolg die minder voor de hand liggen, minder zichtbaar zijn en verder uit elkaar liggen. Iemand die emotioneel en spiritueel nog niet erg rijp is, realiseert zich nog onvoldoende dat er oorzakelijke verbanden te leggen zijn. Hij is absoluut niet in staat of liever gezegd niet geneigd om bij te sturen en te zien dat zijn ervaringen en zijn geestestoestand een direct gevolg zijn van bepaalde oorzaken. Ook ziet hij niet dat daden uit het verleden gevolgen hebben, noch dat innerlijke, indirecte, vage houdingen hun onontkoombaar, voorspelbaar gevolg hebben. Hij kan in allerlei andere richtingen naar de oorzaken en antwoorden zoeken, misschien zelfs in zichzelf. Maar als hij het oorzakelijk verband niet kan leggen, draait hij in een kringetje rond en niet in een spiraal wat de beweging van het pad juist is.

Het blijkt dat het oorzakelijk verband tussen oorzaak en gevolg bij de overgang tussen twee levens voor het menselijk bewustzijn onderbroken is. Alleen als het bewustzijn op een pad als dit groeit, groeit een spiritueel volwassen mens genoeg om belangrijke oorzakelijke verbanden aan te voelen en later zelfs verbanden tussen vroegere levens met dit leven van binnen uit te weten. Deze innerlijke kennis, die een diepgaande en betekenisvolle uitleg geeft aan basispunten in iemands leven, is een openbaring die door groei verdiend moet worden en die totaal anders is dan wanneer een medium

je over vroegere incarnaties vertelt. Een dergelijke innerlijke kennis is een organisch proces.

Aan de andere kant berust het vermogen van helderzienden en mediums om toekomstvoorspellingen te doen op het vermogen om oorzaken in de ziel te zien waarvan de wetmatige gevolgen onontkoombaar zijn. Dit proces wordt zo vaak verkeerd begrepen. Men gelooft dat het een 'bovennatuurlijk' mysterieus verschijnsel is. Uit deze misvatting komen allerlei dwalingen voort. Bijvoorbeeld het idee van een voorbeschikt, al vaststaand lot.

Het langzaam groeiend vermogen om het verband te zien tussen oorzaak en gevolg, en daarnaast het rijpingsproces en de bewustzijns-verruiming die dat met zich meebrengt, brengen je veel vrede en licht! In het begin kan het heel onplezierig voor je zijn om te zien hoe je dat wat je betreurt zelf hebt geschapen; dat je - als je je leven anders wilt ervaren - moet gaan opgeven waar je zo hartstochtelijk aan vasthoudt. Maar als je eenmaal de schoonheid van deze wetten hebt gezien en geaccepteerd is het opkomende gevoel van veiligheid en vrijheid niet in woorden uit te drukken. Het laat beter dan wat dan ook zien in wat voor een veilig, rechtvaardig, liefhebbend universum wij allemaal leven.

Oorzakelijke verbanden tussen de verschijningsvorm van dit en vorige levens moeten ook door innerlijke houdingen vastgesteld worden. Wat een lot lijkt waar je geen controle over hebt, zoals bijvoorbeeld waar je geboren bent, hoe je er uit ziet, je gezicht, je lichaam, je talenten, etc , van dit alles ga je voelen dat je het zelf hebt veroorzaakt, het zelf gewild hebt. Soms wijselijk, soms uit destructiviteit. In dit schijnbare 'lot' is precies hetzelfde principe werkzaam als nu binnenin je, in dit leven. Je beschikt over een positieve intentie en een negatieve intentie. Beide scheppen noodzakelijkerwijs totaal verschillende ervaringen en geestestoestanden. Waarom zou dat principe veranderen wanneer de entiteit van voertuig verwisselt? Het principe is volmaakt en behoeft geen uitzondering, onderbreking of verandering.

Ik herhaal: hoe meer oorzaak en gevolg met elkaar in verband gebracht kunnen worden, hoe meer rijpheid er bestaat; hoe meer bewustzijn ook en hoe meer positieve houdingen en positieve intenties men er op na kan houden. En naar verhouding is de vrede en vervulling groter en rijker. Universele, altijd beschikbare overvloed kan dan ook in gelijke

verhouding verwezenlijkt worden. Gebrek aan vrede en vervulling betekent altijd gebrek aan bewustzijn van oorzakelijke verbanden gekoppeld aan negatieve intenties. Het is gebrek aan rijpheid.

Ons pad - of een pad als dit - kan worden onderverdeeld in een aantal fasen; je begint met een eerste aftasten: werk en strijd om diepe innerlijke lagen te onderzoeken die bestaan uit misvattingen, negatieve intenties en bestaande pijn. Bij ieder mens is de benadering weer anders wanneer aan een van deze drie aspecten gewerkt wordt. Dit is de consequentie van een innerlijke pad. Het gaat altijd heen en weer. Er zijn natuurlijk ook een aantal houdingen en aspecten die onderzocht en geleerd moeten worden. Veel daarvan heb ik in deze lezingen al besproken. Maar de voornaamste zuivering bestaat uit deze drie aspecten. Wanneer misvattingen op het diepste niveau ingeruild kunnen worden voor waarheid, wanneer negatieve intenties ingeruild worden voor positieve intenties en wanneer iemand zich niet meer tegen pijn verdedigt, is de belangrijkste stap tot een eerste zuivering gezet.

Negatieve intentionaliteit is een verdediging tegen het ervaren van pijn. Misvattingen zijn een gevolg van beide. Dus is er een intrinsiek verband tussen deze drie aspecten. Rijpheid ligt ook in het vermogen om te ervaren wat je hebt teweeggebracht zonder er tegen te vechten. Een volwassen ziel maakt zichzelf licht en ontvankelijk voor zijn eigen aangeboren gevoelens en proeft ze door en door. Dit is de enige manier waarop kwaad op zal houden te bestaan. In alle defensies ligt kwaad. Het is vanzelfsprekend aanwezig in elk soort negativiteit. En het komt voort uit misvattingen.

Het is de taak van ieder mens op de weg van de evolutie om kwaad op te ruimen en het weer tot zijn oorspronkelijke staat te transformeren: pure energie en liefhebbend, waarachtig bewustzijn. Er zijn dan ook veel levens nodig om deze zuiveringsfase te volbrengen.

Kwaad heeft pijn voortgebracht en angst voor en verdediging tegen pijn brengt nog meer en ergere pijn met zich mee, en ook meer kwaad. De illusie van verdediging kun je ervaren op het moment dat je je volledig openstelt om de pijn te ervaren. Ik bedoel hier niet de valse pijn. Er bestaat pijn die op zich defensief is, zoals jullie allemaal weten en die jullie ook voldoende hebben uitgewerkt. Dat is een ondraaglijke, verwrongen, bittere pijn die voortkomt uit dwang en die feitelijk zegt:” ach, leven, doe me dit niet aan”. Het mist de volwassen bereidheid te

laten wat er is. Iemand die deze bereidheid wel heeft, stopt met controleren, met manipuleren en met verbergen... de pijn is er gewoon. Als je op deze manier pijn ervaart, nader je de zijnstoestand - met alle vrede en gelukzaligheid. Een aantal van jullie hebben hier al een voorproefje van gehad en meer mensen zullen dit meer en meer ervaren, totdat je alle defensies laat varen en op die manier vrij bent om positieve intenties eigen te maken en zodoende het beste in het leven tot uitdrukking te brengen.

Valse, defensieve pijn heeft bitterheid, zelfmedelijden en wrok in zich en doet daarmee de vrede teniet. Echte pijn is vredig omdat die volledig eigen verantwoordelijkheid neemt zonder zelfmanipulatie. Die zegt niet: “Arme ik, het wordt mij allemaal aangedaan” en ook niet: “Ik ben hopeloos, ik ben zo slecht dat ik mezelf nooit kan zuiveren”. Beide houdingen zijn onecht en daarom dragen ze het kwade in zich.

Echte pijn zonder defensie maakt deuren open, brengt licht en laat de kern van het zelf zien met zijn veerkracht, creativiteit en diepte van gevoel en kennis. Er is geen negatieve intentie meer nodig wanneer de ziel geleerd heeft zich open te stellen voor wat het leven te bieden heeft, zelfs als dat soms pijn is. Wanneer pijn uit het verleden verwerkt is, ervaar je pijn die zich nu voordoet voor wat hij is, zonder ontkenning of overdrijving en zonder gekunstelde interpretaties aan de gebeurtenis toe te schrijven. Dan zijn er geen misvattingen, geen negatieve intenties, geen kwaad en geen lijden. Deze toestand maakt een eind aan angst; geen angst meer voor de dood noch voor het leven, geen angst om te zijn, om te voelen en om de verhevenheid van universele liefde te ervaren, die - hoe vreemd het ook moge schijnen - de grootste angst van mensen is.

Een tweede belangrijke fase bij de voortgang der evolutie is dat de ziel zich voor universeel geluk leert open stellen. In de mate dat er kwaad bestaat (misvattingen, defensies, negatieve intenties, weigering om de door jezelf veroorzaakte pijn te ervaren), is geluk ondraaglijk. Maar zelfs wanneer je ziel vrij is van kwaad, moet hij eerst nog sterker worden om de enorme kracht van de geest te verdragen. De gelukzalige, pure energie is van zo’n kracht dat alleen de zuiverste, sterkste mensen er zich behaaglijk bij voelen. Tot op zekere hoogte kun je de waarheid van dit principe zien aan de menselijke ontwikkeling. Jullie kennen allemaal de ervaring dat je niet langer zaligheid, genot, geluk of extase kunt verdragen. Jullie voelen je lekkerder in grijsheid.

De kracht van de universele geest is niet in overeenstemming met de langzaam bewegende energie van kwaad, defensie en niet ervaren pijn.

Dat is de reden waarom jullie bij deze bijeenkomsten zoals ze nu zijn, als gevolg van jullie ontwikkeling, eerst met huilen reageren op de toevloed van pure spirituele kracht. Jullie voelen je allen door dit sterke gevoel aangegrepen en het roept tranen bij je op. Het brengt tot nu toe nog niet ervaren restgevoelens van verdriet, verlangen en pijn omhoog. Maar terwijl je dat ervaart, voel je al bevrijding, spirituele voeding, vreugde, vervoering en liefde over je heen komen. In het verleden waren dit alleen maar woorden. Nu zijn ze werkelijkheid geworden vanwege jullie eerlijkheid om jezelf in waarheid aan elkaar te laten zien. Dit versterkt de liefdesband en het vermogen om de sterkte en de zegen van de gegeven kracht te verdragen. Daarom is het heel logisch dat je deze kracht eerst ervaart met huilen. Later komt er nieuwe vreugde in je tot uiting. Een glimp van die nieuwe vreugde is er al, want wanneer je nu hier bent voel je je al heel anders dan wanneer je eerder hieraan deelnam. Juist je tranen openen je kanalen van vreugde.

Een aantal van jullie, die nog te vast zitten in hun verdediging, zullen de kracht nog niet binnen laten. Je maakt jezelf hard en ‘veilig’. Maar door voortdurend blootgesteld te zijn aan de kracht van de geest, door je eerlijk open te stellen voor de tijdelijke waarheid van het kwaad dat in je aanwezig is, word je uiteindelijk sterk genoeg om los te laten en voelend en echt te worden. Maar rechtvaardig je defensieve hardheid vooral niet met oordelen en twijfels. Dat is je grootste verdediging tegen wie en wat je werkelijk bent. Wat een dwaasheid is dat! Door jezelf te verkopen, zet je je buiten het leven en gaat dan klagen.

Daarom zeg ik jullie, lieve vrienden, ga met kracht verder op deze weg van onderzoek, geef je negatieve intenties toe en je wrokkig, opzettelijk terughouden. Geef het toe. En maak dan de volgende verbinding: onderzoek wat je echt niet in je levenssituatie aanstaat. Wat zou je anders willen? Leg de brug tussen de verschillende aspecten. Dat zal je weer meer drijfkracht en motivatie geven om oude, niet ervaren gevoelens te willen voelen: pijn, verlangen, verdriet, angst enzovoort. Wanneer je je er geheel en al toe verbindt om te voelen wat er in je is, word je vrij en echt levend. Als je de defensies laat varen, maak je de overgang van valse pijn van klagende bitterheid naar echte pijn die zacht en ontroerend is. En vreugdevol, ja, vreugdevol. Deze echte pijn draagt de kiem van het echte leven. Deze kiem zal al gauw je

bewustzijn bereiken en tot een plant uitgroeien wanneer je de eerste stap zet om je tot je gevoelens te verbinden en zonder terughoudendheid te ervaren wat het leven is. Hoe vreugdevol kan het leven voor je zijn als je je koppigheid maar opgeeft. Hoe warm en rijk kunnen je banden met je positieve relaties zijn.

Ik zeg jullie, vrienden, het feit dat jullie deel uitmaken van het grote plan brengt grote verantwoordelijkheden met zich mee. Ieder die dit pad volgt heeft die verantwoordelijkheid, ieder van jullie. Dergelijke verantwoordelijkheden zijn nooit een last. Zij zijn het grootste privilege dat een mens ooit kan ervaren. Niets kan de mens zo gelukkig, zo vervuld en zo vrij maken. Iemands houding tegenover verantwoordelijkheid is een kenmerk van rijpheid. Een kinderlijk iemand zal verantwoordelijkheid als een last ervaren, als een ongewenste beperking. Hoe meer volwassen de mens wordt, hoe meer hij ziet dat vrijheid en verantwoordelijkheid met elkaar in verband staan, van elkaar afhankelijk zijn en onscheidbaar. Je kunt nooit vrij zijn wanneer je je niet verantwoordelijk voelt.

Het ‘je ongelukkig voelen’ dat je uitstraalt met je negatieve intentie is niet alleen jouw eigen ongeluk maar geef je het onvermijdelijk ook door aan anderen. Of je het weet of niet, het geeft je een schuldgevoel. En terecht. Want wanneer je maar negatief en terughoudend bent, ben je niet alleen liefdeloos, maar doe je anderen ook echt pijn, je doet hen tekort. Dat hoeft niet op het niveau van daden te zijn, maar zoals ik al zei, het is zelfs meer voelbaar op het niveau van onzichtbare interactie. En vooral wanneer de ander niet intuïtief en bewust genoeg is om te zien wat er aan de hand is.

Het fysieke niveau van handelen is alleen maar gevolg. Het innerlijke niveau en de innerlijke werkelijkheid is oorzaak en daarom bepalend. Daarom heeft een schijnbaar goede daad vaak desastreuze gevolgen. Dit gebeurt wanneer de betrokken partijen juist handelen, maar hun daden ondermijnd worden door bedekte negativiteit. Een schijnbaar slecht voorval kan daarentegen een zegen zijn. De onderliggende motieven, factoren en innerlijke houding die er bij betrokken zijn, zijn in dat geval in waarheid en positief. De niet gemanifesteerde niveaus zijn veel werkelijker en snijden dieper in dan het zichtbare niveau. Daarom heeft je negatieve intentie - zelfs als het niet in daden openlijk tot uiting komt - zo’n akelige gevolgen én voor jezelf én voor anderen. Het doet pijn en het doet jezelf of hen tekort.

Als de anderen voldoende vrij zijn van hun eigen defensies, ervaren ze de pijn omdat ze bewust zijn. Ze ervaren hem 'schoon' zoals hij is en daarom laat hij geen sporen bij hen na. Het is een tijdelijke pijn, maar hij voegt niets toe aan de voorraad onderdrukte, overgebleven pijn. Maar diegenen die nog met hun eigen maskers en defensies moeten vechten, met hun eigen negatieve intenties, ervaren een bittere pijn; een nieuwe verwerping, al hoeven ze zich niet echt van hun eigen reactie bewust te zijn. Dan is het natuurlijk aan hen of ze de pijn bewust maken en van daaruit op hun eigen pad van ontwikkeling voortgaan of dat ze verkiezen het oude defensieve en negatieve patroon te versterken, te rechtvaardigen en te vergroten.

Ik zeg dit alles tegen jullie, vrienden, omdat jullie verantwoordelijkheid aan het groeien is als resultaat van het goede werk dat jullie doen. En daarmee groeit de uitwerking van alles wat jullie voortbrengen. Hoe verder je komt, hoe sterker de *uitwerking van* je nog aanwezige negativiteit wordt. Dit is een andere spirituele wet, waarover we het een andere keer zullen hebben.[1] De vooruitgang van deze groep als geheel schept een nieuwe positieve energie die het doeltreffende werk zelf overschrijdt. Het werk heeft zichtbare resultaten, maar de onzichtbare gaan in dit stadium je begrip te boven. Je toewijding aan wat je doet en de hulp die jullie elkaar geven, is prachtig. Besef dat jullie op die manier een spirituele verantwoordelijkheid vervullen. Op een onzichtbaar niveau hebben zowel positief als negatief gedrag en houdingen nu ook een evenredig sterke uitwerking en grotere gevolgen. Besef dat en laat het je helpen en aanmoedigen.

Ik maak de cirkel rond en besluit deze lezing met te zeggen: verbind jezelf met hart en ziel aan je waarheid om het beste van jezelf te geven en om de negatieve intenties op te geven, je wrokkige terughoudendheid. Nu je dat inziet, kom dan ook tot de wens het op te geven en laat de goddelijke kracht in je je helpen om de tegenovergestelde positieve houdingen te ontwikkelen. De zegeningen zijn waarlijk onmetelijk. Misschien zal deze lezing jullie, als vervolg op de vorige, weer een stap verder helpen om nieuwe positieve verbintenissen aan te gaan, telkens opnieuw. Iedere keer als je weer een facet van nog aanwezige negatieve intentie vindt, ga dan de daarbij horende positieve

[1] Zie lezing 197 'Energie en bewustzijn in misvorming; kwaad'
lezing 198 'De overgang naar positieve gerichtheid' en
lezing 202 'De psychische wisselwerking van negativiteit' (Noot vertaler)

verbintenis aan. Wek op die manier een nieuwe spirituele energie op die je steeds grotere zegeningen brengt.

Ik ga jullie nu verlaten, zodat jullie een beetje met elkaar kunnen werken zoals jullie de laatste tijd deden. Dat is zo prachtig. Het brengt jullie dichter bij elkaar; het brengt sterke en zuivere energie voort. En jullie kunnen allemaal gemakkelijk voelen dat dat zo is. Jullie helpen elkaar; jullie geven jezelf bloot en accepteren elkaar. En zo - door openlijk je haat te uiten - ga je liefde voelen, echte liefde. Er moeten en zullen zeker steeds grotere zegeningen komen. Wanneer je het moeilijk hebt, zoek dan de waarheid, dan komt alles goed. Verbindt jezelf tot die waarheid.

Wees gezegend, lieve vrienden. De liefde van het universum omvat jullie".

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1971.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Comnitment - Cause and Effect'.
Vertaling door Martien Janssen en Lidewij Frijlink in 1979;
herzien in 2000 door Marije Mol.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2009